
Atmachintanam A Reflection upon the Soul-Atma

—
ॐ
—
ఆత్మచింతనమ్
—

Document Information

Text title : Atmachintanam A Reflection upon the Soul-Atma

File name : Atmachintanam.itx

Category : major_works, upadesha

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Mastarama Baba

Acknowledge-Permission: Prabhuji Mision, <http://prabhuji.net/h-h-avadhuta-mastarama-babaji-maharaja-life-and-teachings/>

Latest update : December 12, 2020

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerful.com)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

ఆత్మచింతనమ్

భూమికా

మోహమాయా కే సంసార మేం జీవనయాపన కరతే హుపి పరమవాఙ్మనీయ
ఆత్మసాక్షాత్కార

కే లిపి ఆత్మవిషయక చింతన కరనా అత్యంత కఠిన కామ హై| జైసే సమ్యక్
ప్రకాశ కే అభావ మేం రజ్జు మేం సర్ప కీ ప్రతీతి హో జాతీ హై ఔర భయాది ఉత్పన్న
హో జాతే హైం వైసే హీ అజ్ఞాన కాల మేం బ్రహ్మ మేం జగత్ ప్రతీత హోతా హై ఔర
మోహమమతాది ఉత్పన్న హో జాతే హైం తథా జైసే ప్రకాశ కీ సత్తా హోనే పర రజ్జు కా
వాస్తవిక స్వరూప ప్రకట హో జాతా హై ఔర సర్ప కీ సత్తా కా నాశ హో జాతా హై,
తథా పరిణామతః భయాది నష్ట హో జాతే హైం| ఉసీ ప్రకార జ్ఞాన సే అజ్ఞాన కే దూర
హో జానే పర ఆత్మా కా సాక్షాత్కార (అపరోక్షానుభవ) హోతా హై ఔర ఫలతః
సంశయ, మోహ, భయ ఆది నష్ట హో జాతే హైం| యహ ఆత్మస్వరూపజ్ఞాన (ఆత్మా కా
అపరోక్ష అనుభవ) అనవచ్చిన్న తథా తీవ్ర ఆత్మవిషయక చింతన కే బినా సంభవ
నహీం హై| “ఆత్మవిషయక” కా అర్థ హై “ఆత్మా హై విషయ యా ఆలంబన జినకా”
ఐసా ధ్యాన యా అనుసన్ధాన| ఐసా ధ్యాన-చింతన ఈశ్వరరూప సద్గురు కీ కృపా కే
బినా సమ్భవ నహీం హై| సద్గురు సే అనుగ్రహరూప మేం ప్రాప్త యహ “ఆత్మచింతనమ్”
ముముక్షుఁడం కే లిపి ఆత్మా కే దుర్లభ అపరోక్ష అనుభవ కరనే కా సరల సోపాన
హై |

“ఆత్మచింతనమ్” మేం ఇక్కీన శ్లోక హైం| ప్రథమ శ్లోక మేం పరమ తత్త్వ కే నిర్గుణ
తథా సగుణ రూపోం కీ వస్థనా కీ గయీ హై| యహ తథ్య పరమాత్మా కే దోనోం రూపోం
కీ

ఉపాసనా కే మహత్త్వ కా పరిచాయక హై| ప్రథమ శ్లోక దూసరే శ్లోక కే సాధ
మిలకర “ఆత్మచింతనమ్” కీ విషయవస్తు కా జ్ఞాన కరాతా హై| తీన సే సత్రహ తక
కే శ్లోక పాఠ త్రికోం మేం ఉపనిబద్ధ హైం| పహలే త్రిక కా విషయ “ఆత్మా కా
స్వరూప” హై| సాధ హీ సాధ యహ త్రిక ఆత్మా కే దేహ తథా సంసార కే సాధ
సమ్పన్న కా పరిచయ భీ దేతా హై| దూసరా త్రిక జీవాత్మా కే స్వరూప కా వర్ణన

కరతా హై! తీసరా యహ బతాతా హై కి బ్రహ్మ కే సాధ ఆత్మా కే తాదాత్మ్య కీ ఉపపత్తి సంభవ హై! చౌధే త్రిక మేం తురీయావస్థా ప్రాప్త ఆత్మా కా ఉల్లేఖ హై | ఆత్మా కే ఓంకారరూప సనాతన ధర్మ కా జ్ఞాన పాఠచవే త్రిక మేం కరాయా గయా హై | అలారహవేం శ్లోక మేం పూర్వవర్తీ సత్రహ శ్లోకోం కా సార హై తథా ఉన్నీసవాం శ్లోక ఆత్మవిషయక చింతన కీ వరీయతా తథా సద్గురు కీ అసీమ కృపా కా బోధ కరతా హై! బీసవేం శ్లోక మేం దో సంకేతోం నే ముముక్షుఓం కో యహ బతాయా గయా హై కి

ఆత్మోపలబ్ధి కైనే కీ జా సకతీ హై తథా ఇక్కిసవేం శ్లోక మేం అజ్ఞానీ తథా ఆత్మానుభూతిసమ్పున్న కీ తులనా కరకే ఆత్మజ్ఞాన కా ఫల బతాయా గయా హై | కఈ స్థానోం పర ఏక పద కే ఏక సే అధిక అర్థ దియే గయే హై! ఇసకే దో కారణ హైం: సంస్కృత భాషా కా స్వరూప తథా శ్లోకోం కే అర్థ కీ గమీభరతా! యహ భీ సమ్భవ హై కి దియే గయే అర్థోం నే అధిక అర్థ భీ హోం |

ఓం శ్రీగణేశాయ నమః | ఓం శ్రీపరమాత్మనే నమః |

నమః పరమర్షిభ్యః సద్గురుభ్యః |

|| అథ ఆత్మచింతనమ్ ||

సద్గురు బాబాజీ నే ముముక్షుఓం కే లిపి సాక్షాత్ మోక్ష కే సాధన ఆత్మచింతనమ్ కో ప్రకట కియా హై! ఇసకా ప్రతిపాద్య ఆత్మా హై! ఆత్మా (బ్రహ్మ) కో హీ చింతన కా విషయ బనానా చాహిఏ! పరమ సత్య బ్రహ్మ కో హీ ప్రాప్త కరనా మనుష్య కా ఉద్దేశ్య హోనా చాహిఏ |

యద్యపి సారా “ఆత్మచింతనమ్” మంగలమయ హై తథాపి ప్రథమ శ్లోక ఔర భీ అధిక మాంగలిక హై కోసోంకి ఇసమేం సగుణ తథా నిర్గుణ దోనోం కీ వన్దనా హై! యహాః నమస్కార తథా వస్తునిర్దేశరూప మంగల ప్రారమ్భ మేం అపనే (మంగల కే) సమ్పాదన కీ అనివార్యతా కా ద్యోతన కరతా హై | ఆత్మా అపనే అనుపహిత రూప మేం బ్రహ్మ హీ హై |

అత ఏవ భక్తి ఔర వినయ నిసర్గతః ఉసీ కే ఉద్దేశ్య నే కిపి జాతే హైం | శ్లోక కీ ప్రథమ పంక్తి మేం నిర్గుణ తథా దూసరీ పంక్తి మేం సగుణ బ్రహ్మ కీ వన్దనా కీ గఈ హై | ఆత్మవిషయక చింతన మేం భక్తి అనివార్యతా కా ప్రతిపాదన భీ యహీ శ్లోక కరతా హై |

ఓం నమోఽనంతాయ నిత్యాయ నిరస్తాధ్యస్తధర్మిణే |

(౧) పురుషాయాప్రమేయాయ నమస్తే హేతుహేతవే || ౧ ||

అనువాద - అన్తరహిత, సనాతన, అధ్యారోపిత ధర్మం నే శూన్య అర్థాత్ జీవ కీ హేతుభూత అజ్ఞానాది ఉపాధియోం నే శూన్య కో ప్రణామ| ప్రకృతి కే భీ ప్రేరక, అచిన్త్య హృదయగుహా మేం రహనే వాలే (పరమ పురుష) ఆపకో ప్రణామ(౨) || ౧ ||

౧. కాలేనానవచ్ఛిన్నాయ (పాతాన్తర)

౨. శ్లోక కే పూర్వార్ధ మేం నిర్విశేష అద్వైత తత్త్వ కీ వన్దనా కీ గఈ హై జబకి ఉత్తరార్ధ మేం

హృదయగుహానివాసీ పరమ పురుష (సగుణ బ్రహ్మ) కో నమస్కార కియా గయా హై | నమస్కారద్వయ నే యహాఁ

నిర్గుణ తథా సగుణ కా సమన్వయ వివక్షిత హై |

ప్రథమ శ్లోక మేం పరమతత్త్వ కీ వన్దనా కీ గఈ హై | అబ ఉనకే స్వరూప కా వర్ణన కియా జా రహా హై |

సర్వాశ్రయః సకలసర్గమయోఽవ్యయశ్చ

సర్వేశ్వరః సఫలకర్మకరోఽక్రియశ్చ |

సర్వాన్తరః సతతశాన్తివహోఽవకాశః

జిజ్ఞాస్యతేఽమృతపదాయ పరాత్పరో జ్ఞః || ౨ ||

అనువాద - (వహ పరమతత్త్వ) సబకా ఆధార హై | సారీ సృష్టి ఉసకా శరీర హై (పరన్త ఫిర భీ) వహ అవికారీ హై | వహ సబకా నియన్తా హై ఔర (సృష్టి ఆది) సఫల కర్మ కరనే కీ కలా నే యుక్త హోతే హువి (భీ) నిష్క్రియ హై |

అథవా జీవోం కో కర్మానుసార ఫల దేనే మేం కుశల హోతే హువి భీ స్వయం క్రియారహిత హై | సబకే భీతర (సార రూప మేం) నివాస కరనే వాలా వహ నిరన్తర శాన్తి కో వహాన కివి రహతా హై అర్థాత్ అవ్యవహిత శాన్తి రూప హై | వహ (సర్వత్ర) అనవరుద్ధ (వ్యాప్త) హై అర్థాత్ వహ సర్వవ్యాపక హై | శుద్ధ జ్ఞానస్వరూప (జ్ఞాతా, జ్ఞేయ, జ్ఞాన రూప త్రిపుటీ నే శూన్య) హై | వహ ప్రకృతి నే భీ పరే హై (ఔర అమర పద అర్థాత్ మోక్ష ప్రాప్తి కే లివి) వహ జిజ్ఞాసా కా విషయ బనతా హై | దూసరే శబ్దోం మేం ముక్తి కీ ఉపలబ్ధి కే నిమిత్త జినకో జాననే కీ ఇచ్ఛా కీ జాతీ హై || ౨ ||

పరమతత్త్వ కే స్వరూప కా వర్ణన కరనే కే పశ్చాత్ ఆత్మా ఆస్తిత్వ కీ

ప్రామాణికతా కా ప్రతిపాదన పహాలే త్రిక మేం కియా జావిగా | ఇన త్రిక కే ప్రథమ శ్లోక మేం బతాయా జావిగా కి ఆత్మా సబకా స్వయం అపనా హీ రూప హై తథా సబ

మనుష్యోం మేం రహతా హై, అతః స్వతః ప్రమాణిత హై తథా సబకే ద్వారా స్వీకార కియా జాతా హై క్యోంకి క్షోంభీ అపనే ఆపకో నకార నహీం సకతా| యది అపనే ఆపకా నిరాకరణ మాన భీ లియా జావ తో నిరాకరణ కరనే వాలా హీ ఆత్మా హై |

ఆస్తికే నాస్తికే చాస్తి సుప్తే జాగరితేఽపి చ |
స్వభూతోఽయం స్వతఃసిద్ధ ఆత్మా కైర్నైవ మన్యతే |
ఆత్మా సర్వైర్లి మన్యతే || 3||

అనువాద - ఆత్మా ఆస్తిక తథా నాస్తిక దోనోం మేం విద్యమాన హై | యహ సుషుప్తి తథా జాగ్రత్ దోనోం అవస్థాఁ మేం రహతా హై (స్వప్నావస్థా మేం భీ)| ఆత్మా అపనా స్వరూప హీ హై (అతః) స్వతః ప్రమాణిత హై | కినకే ద్వారా (ఐసా ఆత్మా) స్వీకృత నహీం కియా జాతా? (అర్థాత్ ఐసే) ఆత్మా కా అస్తిత్వ సబకే ద్వారా మానా హీ జాతా హై || 3||

ప్రేమాస్పద ఆత్మా సబ ప్రాణియోం కే శరీర మేం విద్యమాన హై | ఇనకీ సత్తా కే కారణ హీ సబ ప్రాణీ అపనే-అపనే శరీర నే ప్రేమ కరతే హైం తథా ఉనమేం సన్తుష్ట రహతే హైం | చతుర్థ శ్లోక యహ బతాతా హై కి స్పష్ట రూప నే లక్షిత ప్రేమాస్పద ఆత్మా సభీ కే ద్వారా స్వీకార కియా జాతా హై |

యతః ప్రీతాశ్చ తృప్తాశ్చ స్వేషు దేహేషు జన్తవః |
ప్రేమాస్పదం సుసంలక్ష్యం(౧) ఆత్మా కైర్నైవ మన్యతే |
ఆత్మా సర్వైర్లి మన్యతే || ౪||

అనువాద - ఆత్మా ప్రేమ కా ఆధార హై (క్యోంకి ఇసీ నే సబ ప్రాణియోం కో సుఖ తథా సన్తోష ప్రాప్త హోతా హై పరన్తు అజ్ఞానవశ వే సుఖ-సన్తోష కా స్లోత అపనే శరీరోం కో సమర్పితే హైం అతః) అపనే శరీరోం మేం ప్రసన్న తథా తృప్త రహతే హైం | సున్దర స్వరూప వాలా ఆత్మా శుద్ధ అన్తఃకరణ మేం అచ్చీ తరహా సమర్పూ (అనుభూత కియా) జా సకతా హై | ఐసే ఆత్మా కో కౌన నహీం మానేగా? (అర్థాత్) సబ హీ ఐసే ఆత్మా కో స్వీకార కరేంగే || ౪||

౧. సుసంలక్ష్య - శుద్ధ అన్తఃకరణ మేం ఆత్మా కా అపరోక్ష అనుభవ హోతా హై | అబ యహ ప్రతిపాదిత కియా జావగా కి ఆత్మా కీ సత్తా సర్వత్ర అనుసూయత తథా ఇసీలివ వహా సబకా సర్వస్వ హై |

యస్య భాసా విభాతీదం భావేభావే భవోభవః ।

సర్వషామేవ సర్వస్యమాత్మా కైర్నైవ మన్యతే ।

ఆత్మా సర్వైర్హి మన్యతే ॥ ౫॥

అనువాద - జనకే ప్రకాశ నే అర్థాత్ ఆత్మా కే ప్రకాశ నే యహ జగత్ (బాహర తథా భీతర నే) ప్రకాశిత హో రహా హై । జబ తక (ఆత్మా కీ) సత్తా హై (దూసరే శబ్దోం మేం జబ తక ఆత్మా శరీర యా సంసార మేం విద్యమాన హై) తబ తక హీ శరీర యా సంసార కా అస్తిత్వ హై । (ఆత్మా కే) అభావ మేం (అర్థాత్ జబ ఆత్మా శరీర యా సంసార కో ఛోడఁ దేతా హై తబ శరీర యా సంసార భీ) సత్తాహీన హో జాతా హై ।

(అర్థాత్ సంసార యా శరీర కా విలయ హో జాతా హై) ॥ ౫॥

అథవా శ్రద్ధా-భక్తి కే రహనే పర ఆత్మా కీ సత్తా కా బోధ హోతా హై లేకిన జబ శ్రద్ధా-భక్తి నహిం రహాతీ తబ ఆత్మా కీ సత్తా భీ ప్రతీత నహిం హోతీ । (అతః) ఆత్మా సబకా సర్వస్య (సార) హీ హై । కౌన ఐనే ఆత్మా కో నహిం మానేగా? (అర్థాత్ ఐనే ఆత్మా కే అస్తిత్వ కో వాస్తవ మేం) సబ లోగ స్వీకార కరతే హీ హైం ॥ ౫॥

ఆత్మా కే అస్తిత్వ కీ ప్రామాణికతా కా యుక్తిసహిత ప్రతిపాదన కియా జా చుకా హై । అబ అగ్రిమ త్రిక కే ప్రత్యేక శ్లోక కే పహలే తీన చరణోం మేం జీవాత్మా కా వర్ణన హై తథా చౌథే చరణ మేం ఆత్మా కే వాస్తవిక స్వరూప కా పరిచయ దియా గయా హై । ప్రథమ శ్లోక కా ప్రతిపాద్య విషయ హై జగత్ కా అజ్ఞానమయ స్వరూప ।

స్వప్నాన్ పశ్యతి సుప్తో వై సుప్తేర్జాగర్తి భావితః ।

సుప్తిమానం జగద్ద్యేతదాత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౬॥

అనువాద - సోతే హుప జీవ స్వప్న దేఖతా హై, ఫిర వాసనాఁకం కే ప్రభావ మేం హీ జాగతా హై । యహ సంసార సుషుప్తి మాత్ర హీ హై (అర్థాత్ అజ్ఞాన మాత్ర హీ హై) ।

ఆత్మా

సాక్షీ (భూత, వర్తమాన తథా భవిష్యకాలిక వృత్తియోం తథా జాగ్రత్, స్వప్న తథా సుషుప్తి అవస్థాఁకం కా సాక్షాత్ ద్రష్టా) హై, సత్య తథా అనివాశీ హై ॥ ౬॥

“యహ జగత్ సుషుప్తి మాత్ర హై” ఇన కథన కా అభిప్రాయ ఆగే స్పష్ట కియా జావగా । అజ్ఞానకాల మేం జాగ్రదవస్థా భీ అజ్ఞానావస్థా హీ హై ।

జ్ఞానమజ్ఞానపర్వంతం జీవనం మృత్యుసంవృతమ్ ।
స్వప్నవత్ సర్వమస్పష్టమాత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౭॥

అనువాద - (వృత్తి) జ్ఞాన అజ్ఞాన సే ఆవృత హై అథవా జాగ్రదవస్థా మేం
వ్యావహారిక జ్ఞాన కీ సతతా అజ్ఞాన రహనే తక రహతీ హై । జీవన మృత్యు కీ పరిధి
మేం హై । సబ కుచ (వ్యావహారిక కార్యకలాప) స్వప్న కీ తరహా అస్పష్ట హై ।
ఆత్మా సాక్షీ, సత్య తథా అవినాశీ హై ॥ ౭॥

అబ అగ్రిమ శ్లోక మేం దృష్టాన్త కీ సహాయతా సే యహ ప్రతిపాదన కియా జా రహా
హై కి తీనోం అవస్థాఁ తథా దృశ్యమాన జగత్ కా అజ్ఞాన సే కైనే జన్మ హోతా హై?

పరమోపాత్తపర్జన్యవిద్యుద్ధామాహిసంభ్రమ(౧)-

భ్రాజమానః ప్రపఞ్చోఽత్ర ఆత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౮॥

అనువాద - పరబ్రహ్మ (మాయారూప) మేఘ(౨) కో స్వీకార కరకే (అపనే కో ఉసనే
ఆవృత కర లేతే హైం) ఉస మేఘ మేం చిదాభాస(౩) యా పరాప్రకృతి భూత జీవ రూప
విద్యుద్-రజ్జు (కీ సత్తా ప్రకట హోతీ హై) ఉస బిజిలీ-రజ్జు మేం భ్రమ కే కారణ
అపరాప్రకృతిభూత(౪) జగద్రూప సర్ప(౫) కీ ప్రతీతి హోతీ హై । (అభిప్రాయ యహ హై
కీ
రజ్జు మేం అహిభ్రమ కీ తరహా జీవ తథా జగత్ కా బ్రహ్మ మేం ఆభాస హోతా హై) ॥
౮॥

౧. (అ) పర్జన్య కా అర్థ అజ్ఞాన కీ ఆవరణ శక్తి తథా విద్యుత్ కా అర్థ విక్షేప శక్తి
లియా జా సకతా హై । తమన్ కీ ఆవరణ శక్తి వస్తు కే వాస్తవిక స్వరూప కో ధక
లేతీ హై తథా విక్షేప శక్తి కో ఉత్తేజిత హోనే కా అవసర దేతీ హై । రజన్ విక్షేపశక్తి
కా ఉద్భావక హై । యహ క్రియా స్వరూప హై । జబ కిసీ వస్తు కా వాస్తవిక రూప
ఆవరణ శక్తి సే ఆచాధిప హో జాతా హై తో విక్షేపశక్తి సే నయా రూప ఉద్భావిత హోతా
హై । ప్రత్యేక క్రియా కా స్రోత యహి విక్షేపశక్తి హై ।

(బ) విద్యుద్ధామ సృష్టిగత సత్య తథా సర్ప సృష్టిగత అసత్య కీ ఓర ఇంగిత కరతా హై ।

౨. జైనే సూర్య సముద్ర, నదీ ఆది సే పానీ లేకర మేఘ కీ సృష్టి కరతా హై తథా ఉసీ మేఘ
సే మానో అపనే కో ఆవృత హోనే దేతా హై । వైనే హీ పరబ్రహ్మ అపనీ హీ మాయా సే
మానో అపనే

కో ధక లేతే హైం యా ప్రకృతి యా బుద్ధి కీ సృష్టి కరకే అపనే వాస్తవిక రూప కీ అన్యథా
ప్రతీతి కరాతే హైం పరస్తు జిన ప్రకార బాదల సూర్య సే వాస్తవ మేం బహుత దూర హోతే
హైం ఔర సూర్య

కే ప్రకాశ పర తనిక భీ ప్రభావ నహిం డాలతే ఉసీ ప్రకార మాయా నే బ్రహ్మ కా వాస్తవిక స్వరూప భీ ప్రభావిత నహిం హోతా ।

౩. చిదాభాస బుద్ధి మేం ఆత్మా కా ప్రతిబిమ్బు హై । ఆత్మా, బుద్ధి తథా బుద్ధిగత ఆత్మప్రతిబిమ్బు కే సంఘాత కో జీవ కహా జాతా హై । జీవ కీ అన్య అభిధా పరాప్రకృతి భీ హై (గీతా, ౭.౨) ।

౪. అపరాప్రకృతి దృశ్యమాన జగత్ హై జో భ్రమజన్య ఔర వైవిధ్యపూర్ణ హై । యహ పఞ్చమహాభూత, అహంకార తథా బుద్ధి నే ఘటిత హై । (కర్మేన్ద్రియాః, జ్ఞానేన్ద్రియాః తథా స్థూల శరీర భీ ఇన్ద్రిం తీన ఘటకో కే అన్తర్గత హైం) ।

౫. ధుంధలే ప్రకాశ మేం భూమి పర పడః హుఈ రజ్జు భ్రమ నే సర్ప జైసీ ప్రతీత హోతీ హై ఔర భయ ఉత్పన్న హో జాతా హై । ఉసీ తరహా చైతన్య కే అజ్ఞాన నే చైతన్య మేం హీ సంసార కీ ప్రతీతి హోతీ హై ఔర ఉననే రాగ ద్వేష తథా భయ ఉత్పన్న హోతే హైం ।

ఊపర జీవాత్మా కా సామాన్యజ్ఞాన బతాయా గయా హై । అబ బ్రహ్మ నే తాదాత్మ్య కీ విశేష ఉపపత్తి ప్రస్తుత కీ జాపగీ । కోఁకి ఆత్మా కే సామాన్య జ్ఞానమాత్ర నే మోక్ష కీ ఉపలబ్ధి నహిం హోతీ ఇసలివి అగ్రిమ త్రిక మేం ఉన ఉపాయోం కా వివరణ ప్రస్తుత కియా జాపగా జిననే జీవ అపనే వాస్తవిక స్వరూప బ్రహ్మరూప కీ అనుభూతి కరనే మేం సమర్థ హోతా హై ।

ఏకో గతిషు సంభిన్నః కింరూపః కిల చిన్త్యతామ్ ।
గురుయోగాత్ ప్రబుద్ధః స్యాదాత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే ॥ ౯ ॥

అనువాద - (జాగ్రత్, స్వప్న తథా సుషుప్తి) అవస్థాఁ మేం, (నరక, స్వర్గాది విభిన్న) పరిస్థితియోం మేం, (శైశవ, యౌవన తథా వార్ధక్య) అవస్థాఁ మేం ఏక జీవాత్మా భిన్న-భిన్న (ప్రతీత) హోతా హై । (అతః) నిశ్చయ హీ యహ చిన్తన కరనా చాహిషి కి జీవాత్మా కా (వాస్తవిక) స్వరూప క్యా హై? (ఇన చిన్తన కే పరిణామస్వరూప జీవ కా బ్రహ్మ నే తాదాత్మ్య హోనే పర) యహ ఉపపన్న హో జాతా హై కి జీవాత్మా హీ బ్రహ్మ హై ॥ ౯ ॥

అథవా

ఏక పరబ్రహ్మ విభిన్న పరిస్థితియోం మేం (వివిధతాపూర్ణ జగత్ కే రూప మేం) వివిధ ప్రతీత హోతా హై | (అతః) అవశ్య హీ యహ విచార కరనా చాహిం కి బ్రహ్మ కా వాస్తవిక స్వరూప క్యా హై? జో శిష్య గురు కే సమీప జాకర ఉనకే చరణోం కీ సేవా కరతా హై వహ ప్రబుద్ధ హో జాతా హై (అర్థాత్ ఉసే ఆత్మస్వరూప కా బోధ హో జాతా హై) | (తబ) జీవ కా బ్రహ్మ కే సాధ తాదాత్మ్య (భీ) ఉపపన్న హో జాతా హై || ౯ ||

గత శ్లోక మేం “మైం కౌన హూ?” ఇస ప్రశ్న పర విచార కరనే కా సంకేత కియా గయా హై | ఇసనే యహ భీ జ్ఞాత హోతా హై కి వేద ఔర ఉపనిషదోం తథా గురూపదేశ కా శ్రవణ అనివార్య హై | తదనన్తర హీ జిజ్ఞాసు మనన తథా నిదిధ్యాసన కో అవలంబన బనా అపనే స్వరూప కో జానకర బ్రహ్మరూప హో జాతా హై | అగలే శ్లోక మేం ఐసే ధ్యాన కా ప్రతిపాదన కియా జా రహా హై జిసనే అజ్ఞానరూప తమ కే ఆవరణ కా నాశ హోతా హై ఔర వైతన్యరూప జ్యోతి ప్రకట హో జాతీ హై |

సంయమ్య సర్వతో వృత్తిమిన్ద్రియాణి మనో మతిమ్ |

యోఽవశిష్యేత్ స్వయంజ్యోతిరాత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే || ౧౦ ||

అనువాద - సబ ఓర సే వృత్తియోం కో రోకనే పర (అర్థాత్) ఇన్ద్రియోం, మన తథా బుద్ధి కో సబ ఓర సే రోకనే పర జో శేష రహతా హై వహ స్వప్రకాశ ఆత్మా హై | (ఇస ప్రకార) ఆత్మా (కా) బ్రహ్మ (కే సాధ తాదాత్మ్య) ఉపపన్న హో జాతా హై || ౧౦ ||

శ్రవణ కే అనన్తర ధ్యానయోగ రూప మనన కా ప్రతిపాదన కర దియా గయా హై జిసనే ఆత్మజ్యోతి కా ప్రాకట్య హోతా హై | అధునా నిదిధ్యాసన కా వివేచన కియా జా రహా హై | నిదిధ్యాసన కా అర్థ హై సునే తథా మనన కిం హుం సిద్ధాన్త కో సతత చిన్తన కా విషయ బనానా ఔర ఉసకో వ్యవహార మేం ఉతారనా జిసనే ఆనన్ద స్వరూప బ్రహ్మ కీ ప్రాప్తి హోతీ హై |

అమానః స్యాత్ సమానః స్యాన్దిర్వన్దోఽసంకలపచ |

నిష్కామః సర్వదానన్ద ఆత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే || ౧౧ ||

అనువాద - (ముముక్షు) నిరభిమాన తథా సమభావయుక్త హో, రాగ-ద్వేష ఆది ద్వంద్వోం తథా ఆసక్తి సే రహిత హో (తాకి) వహ నిష్కామ (కామనారహిత) హోకర సదా ఆనన్ద సే పూర్ణ హో సకే | (ఐసే) జీవాత్మా కా బ్రహ్మ సే తాదాత్మ్య యుక్తీసంగత హో జాతా హై || ౧౧ ||

జీవబ్రహ్మైక్య కీ ఉపపత్తి కా ప్రదర్శన ఊపర కియా జా చుకా హై | అగలే త్రిక మేం నిర్విశేష ఆత్మా కా వర్ణన కియా జా రహా హై | జో నీరూపతా కో స్వీకార

కరతే హుప విభక్త ఆత్మా యా కిసీ అన్య రూపరహిత పరమ పురుష మేం విశ్వాస
రఖతే హైం; జో ఆత్మా తథా బ్రహ్మ కీ ఏకరూపతా మేం విశ్వాస నహిం రఖతే; ఔర జో
శూన్యతా మేం ఆస్థా రఖతే హైం; ఉనకే సిద్ధాంతోం కా నిరాకరణ కరకే వేదాంత కే
ఉన సిద్ధాంత కా ప్రతిపాదన కియా జాపగా జిసకే అనుసార ఆత్మా సత్, అద్యయ
తథా మాయా సే అచూతా హై

నిరాకారోఽపరిచ్ఛిన్నః శూన్యత్వేనైవ సారతా ।

చిద్ధనో నిర్గుణో గూఢ ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్ఞానః ॥ ౧౨ ॥

అనువాద - ఆత్మా నిరాకార (ఆకారశూన్య) హై (అతః) పరిచ్ఛేదరహిత అర్థాత్
అఖణ్ణ హై। కుభ లోగోం కో (ఇస) నీరూప అఖణ్ణతా మేం శూన్యతా కా భ్రమ హో
జాతా హై (లేకిన) శూన్యతా మేం సారతా కా సర్వథా అభావ హోతా హై । (వహ
ఆత్మా) చైతన్యఘన హై; (సత్త్వ రజస్, తమస్) త్రిగుణ రహిత హై; (అతః) ఛిపా
హుఆ హై। ఆత్మా అద్యయ (తథా) శుద్ధ (అర్థాత్ మాయా సే సర్వథా అస్పృష్ట) హై
॥ ౧౨ ॥

అన్య సిద్ధాంతోం కా నిరాకరణ కరకే యహ ప్రతిపాదిత కియా గయా హై కి
ఆత్మా అద్యయ హోనే ఏక హీ హై ఔర మాయా సే వాస్తవ మేం అనుపహిత హై ।
యహః

యహ సంశయ హో సకతా హై కి మాయా సే అపరిచ్ఛిన్న శుద్ధ చైతన్యభూత బ్రహ్మ
మేం
పఞ్చీకృత జగత్ కీ ప్రతీతి కైసే హోతీ హై? అగ్రిమ శ్లోక మేం ఇన శంకా కా
నివారణ కియా జా రహా హై ।

అవ్యక్తత్వాదచిన్యత్వాద్ బ్రహ్మణీనైవ విభ్రమః ।

కూటస్థే తు బహిరాబ్హాస్య ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్ఞానః ॥ ౧౩ ॥

అనువాద - బ్రహ్మ మేం భ్రమ హై హీ నహిం కోస్యోకి బ్రహ్మ ఇన్ద్రియోం తథా బుద్ధి కా
విషయ
నహిం హై (జో వ్యక్త తథా ప్రమేయ హై అర్థాత్ జో ఇన్ద్రియోం తథా బుద్ధి కా విషయ హై
ఉసీ మేం భ్రమ హో సకతా హై । బుద్ధి హీ కే కిసీ కారణవశ భ్రాంత హోనే కీ
సంభావనా హై జో బుద్ధి సే పరే హై వహ సర్వథా నిర్ధాంత హై)। కూటస్థ బ్రహ్మ (మాయా
మేం స్థిత ప్రతీత హోతా హై) పరన్తు భ్రమ యా సంసార తో ఉనకే బాహర హీ బాహర హై
(అర్థాత్ భ్రమ బ్రహ్మ కా స్పర్శ నహిం కర సకతా)। (ఇసీలిప) బ్రహ్మ ఏక తథా

మాయా సే అస్పృష్ట హై॥ ౧౩॥

ఊపర యహ నిష్కర్ష నికలా హై కి అద్వైత ఆత్మా బ్రహ్మ హై పరస్తు ఇసకా
అభిప్రాయ యహ నహిం హై కి సగుణ బ్రహ్మ కీ ఉపాసనా తిరస్కార్య హై। నిర్గుణ
బ్రహ్మ
కీ ఉపాసనా ఉన మనుష్యోం కే లిప అత్యన్త కఠిన హై జో దేహాధ్యాస బుద్ధి సే
గ్రస్త హైం । ఇసీలిప శంకరాచార్య జీ నే కహా హై కి జబ తక ద్వైతభావనా విద్యమాన
హై తబ తక మనుష్యోం లిప సగుణ బ్రహ్మ ఉపాస్య హై । వాస్తవ మేం జైసే బర్చ
తథా పిఘలీ హుకః బర్చ మేం కోఈ భేద నహిం హై వైసే హీ సగుణ తథా నిర్గుణ అభిన్న
హై । బ్రహ్మ కే ఇన సగుణ తథా నిర్గుణ భావోం కా ప్రతిపాదన అగలే శ్లోక మేం కియా
జా రహా హై ।

విశిష్ట ఇష్టతో మాన్యో భక్తాపేక్షితవిగ్రహః ।

నిర్విశేషః శివః శాన్త ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్జనః ॥ ౧౪॥

అనువాద - బ్రహ్మ భక్త కీ అపేక్షా యా ఇచ్ఛా కే అనుసార శరీర ధారణ కరతే
హైం। (అతః) అభీష్ట హానే కే కారణ ఉపాసనా కే యోగ్య హైం । ఉపాధిశూన్య అర్థాత్
నిర్గుణ బ్రహ్మ కల్యాణమయ తథా శాన్తిపూర్ణ హై । బ్రహ్మ ద్వైతరహిత తథా శుద్ధ అర్థాత్
మాయా సే అపరిచ్ఛిన్న హైం ॥ ౧౪॥

గత త్రిక మేం యహ ప్రతిపాదన కియా గయా హై కి బ్రహ్మ అద్వైత తథా మాయా సే
సర్వథా అస్పృష్ట హై । అబ వేదోం కే అనుసార యహ బతాయా జా రహా హై కి ఆత్మా
నిత్య తథా సబకా ఆధార హై । ప్రథమ శ్లోక మేం పహలే ఆత్మా కే ఓంకారాత్మక
స్వరూప సే పరిచయ కరాయా జా రహా హై ।

వేదానాం త్రిపదా సారం తస్య ఓంకార ఉచ్యతే ।

ఓంనామాసి త్వమేవేతి ఆత్మా ధర్మః సనాతనః ॥ ౧౫॥

అనువాద - తీన పాదోం వాలా గాయత్రీ (మస్త్ర) వేదోం కా సార హై । ఉస గాయత్రీ మస్త్ర
కా సార ఓంకార (అ ఉ మ) హై । ఓంకార నామ వాలే తుమ హీ హో (అతః) తుమ
ఆత్మా(౧)

హో) ఆత్మా సదా రహనే వాలా (సబకా) ఆధార (ధర్మ)(౨) హై ॥ ౧౫॥

౧. ఓంకార కీ తీన (అ, ఉ, మ) మాత్రాఓం మేం బిమ్బభూత మాత్రారహిత తురీయ కా
ప్రతిబిమ్బ
పడతా హై। దూసరే శబ్దోం మేం యహ భీ కహా జా సకతా హై కి జాగ్రత్, స్వప్న తథా

సుషుప్తి యే తీనో అవస్థాయేం అధిష్ఠానభూత మాత్రాహీన తురీయ మేం అధ్యస్త హైం ।
అతః ఓంకార ఆత్మా (బ్రహ్మ) కా వాచక హై

౨. ధర్మ ధృ ధాతు సే బనా హై జినకా అర్థ హై ధారణ కరనా । ఆత్మా సబకా ధారక తథా

పోషక హై । అతః ధర్మ హై ।

గత శ్లోక కా నిష్కర్ష యహ హై కి ఓంకార బ్రహ్మ హై । అతః సబకా సనాతన ఆధార హై । ఆగ్రిమ శ్లోక మేం ఓంకార (ప్రణవ) కీ మాత్రాఓం కే అర్థోం తథా ఉనకే జ్ఞాన కే ఫల కా వివరణ ప్రస్తుత కియా జా రహా హై ।

మాత్రావస్థా సమాఖ్యాతా జాననేతి త్రిధా గతిమ్ ।

అమాత్తో నిర్గతిస్తుర్య ఆత్మా ధర్మః సనాతనః ॥ ౧౬ ॥

అనువాద - ఓంకార (ప్రణవ) కీ తీన (అ, ఉ తథా మకార) మాత్రాయేం (జీవ కీ జాగ్రత్, స్వప్న తథా సుషుప్తి తీన అవస్థాఓం కే) సమాన కహీ గయీ హైం । ఇన తీన మాత్రాఓం కే జ్ఞాన సే (విశ్వ(౧), తైజస(౨) తథా ప్రాజ్ఞ(౩) రూప) తీన ప్రకార కీ గతి ప్రాప్త హోతీ హై । (ఆత్మా కీ) చౌఢీ (అవస్థా) మాత్రాహీన తథా గతిశూన్య హై । (ఐసా ఓంకార రూప) ఆత్మా (సబకా) సనాతన ఆధార హై ॥ ౧౬ ॥

౧. జో అకార మాత్రా కీ జాగ్రదవస్థా కే సాథ ఏకరూపతా కో జాన లేతా హై ఇనీ జన్మ మేం అథవా జన్మ లేకర వహ సమస్త విశ్వ కే ఐశ్వర్యోం కా ఉపభోగ కరతా హై తథా జగత్

మేం ప్రతిష్ఠా ప్రాప్త కరతా హై । విశ్వ కా జ్ఞాన ప్రాప్త కర ఉసకా వైశ్వానర కే సాథ తాదాత్మ్య హో జాతా హై ।

౨. జో ఉకార తథా స్వప్నావస్థా కీ ఏకరూపతా కా జ్ఞాన కర లేతా హై వహ సూక్ష్మ తత్వోం

కే జ్ఞాన తథా అణిమాది సిద్ధియోం కో ప్రాప్త కర లేతా హై । తైజస కా జ్ఞాన ప్రాప్త కర ఉసకా హిరణ్యగర్భ కే సాథ తాదాత్మ్య హో జాతా హై ।

౩. జో మకార తథా సుషుప్తి కీ ఏకరూపతా జాన లేతా హై వహ ఏకాగ్రతా తథా నిష్కామతా సే సమృన్న హో జాతా హై । ప్రాజ్ఞ కా జ్ఞాన ప్రాప్త కర ఉసకా అవ్యక్త (ఈశ్వర) కే సాథ తాదాత్మ్య హో జాతా హై ।

ఊపర యహ ప్రతిపాదన కియా గయీ హై కి ప్రణవ కీ తీన మాత్రాఓం కా జ్ఞాన తీన ప్రకార కీ అవస్థాఓం కీ ఉపలబ్ధి కరాతా హై ఔర ఆత్మా కీ చౌఢీ

అవస్థా మేం మాత్రా తథా గతి కా అభావ హోతా హై ఔర వహ తురీయావస్థా కహీ జాతీ హై | అబ యహ బతాయా జావగా కి ప్రణవ ప్రవృత్తి తథా నివృత్తి దోనోం మార్గోం మేం ప్రయుక్త హోతా హై | ఓంకారస్వరూప ఆత్మా జ్ఞానకాణ్ణ (వేదాన్త తథా కర్మకాణ్ణ (పూర్వమీమాంసా) దోనోం కో కేవల స్వీకార హీ నహీం కరతా ప్రత్యుత సబ ప్రకార కీ ఉపాసనా తథా హర ప్రకార కీ ప్రవృత్తి (నాస్తిక తథా ఆస్తిక) కో భీ స్వీకార కరతా హై |

ఓమిత్యుక్త్యా ప్రవర్తన్తే నివర్తన్తేఽథ బ్రాహ్మణాః |

ఓం సర్వం స్వీకరోతీవ ఆత్మా ధర్మః సనాతనః || ౧౭||

అనువాద - ప్రణవ కా ఉచ్చారణ కరకే బ్రాహ్మణ లోగ కార్య ప్రారంభ కరతే హైం ఔర ఓమ్ కా ఉచ్చారణ కరకే హీ కర్మ నే నివృత్త (భీ) హోతే హైం | ఓమ్ (ఆత్మా) సబ (విశ్వాస తథా ప్రవృత్తియోం) కో స్వీకార కరతా హుఆ సా ప్రతీత హోతా హై (ఓమ్ కా ఏక అర్థ “స్వీకృతి” భీ హై | వాస్తవ మేం ఆత్మా విశ్వాస, ప్రవృత్తి తథా ఉనకీ స్వీకృతి నే సర్వథా అలగ హీ హై) | ఓంకార రూప ఆత్మా సబ కా నిత్య ఆధార హై || ౧౭||

వేదోం కే ఆధార పర యహ బతాయా గయా కి ఆత్మా అద్వైత తథా సబకా నిత్య అధిష్ఠాన హై | ప్రణవ కీ మహత్తా కా ప్రతిపాదన భీ కర దియా గయా హై | ఉపర్యుక్త ప్రతిపాదిత విషయ కో అగ్రిమ శ్లోక మేం అన్య శాస్త్రోం నే యుక్తి దేకర పుష్ట కియా జా రహా హై |

స్ఫురతి విశతి సంవిద్ యత్ర సకృద్విభాతః

వివిధవిభవభావాన్ నేహతే నేతి నేతి |

అవిదితవిదితాభ్యామన్యతాఽనన్య ఏవ

అహమితి పరిపూర్ణప్రత్యయః ప్రత్యగ్ఘాత్మా || ౧౮||

అనువాద - జిన బ్రహ్మ మేం సంవేదన రూప జ్ఞాన(౧) (సృష్టి కే ఆరంభ మేం “తదైక్షత” శ్రుతి నే లక్షిత ఈశ్వరీయ ఈక్షణవృత్తి) స్ఫురిత హోతా హై (తథా ఉసీ మేం) లయ కో ప్రాప్త హోతా హై, (వహ ఆత్మా) ఏక బార (హీ) ప్రకాశిత హుఆ (అర్థాత్ స్వయం హీ సదా ఏక రూప నే ప్రకాశమాన హై)(౨) | “నేతి నేతి” రూప ఉపనిషద్ కే ఆదేశ నే అనేక ప్రకార కే ఐశ్వర్య తథా భావోం కో (వహ) నహీం చాహతా(౩) అర్థాత్ స్వీకార నహీం కరతా | జ్ఞాత తథా అజ్ఞాత దోనోం నే ఉనకీ విలక్షణతా(౪) హై (వహ) అన్య నే భిన్న అర్థాత్ నిజ స్వరూప హీ హై | మైం సబ ప్రకార నే పూర్ణ (అర్థాత్ పరిపూర్ణ) స్వరూప వాలా సర్వాన్తర ఆత్మా హూః(౫) || ౧౮||

౧. సంవిద్ కా అర్థ సంవేదనరూప జ్ఞాన హై అథవా స్ఫురణాభిముఖ చైతన్య భీ హో సకతా హై ।

యహా సమష్టి-అహంకార మేం స్ఫురణరూప సృష్టిప్రక్రియా కో లక్షిత కరతా హై ఔర బ్రహ్మ కే

తటస్థ లక్షణ (జన్మాద్యస్య యతః) కీ ఓర ఇంగిత కరతా హై అర్థాత్ బ్రహ్మ వహా హై జినసే

సృష్టి కా జన్మ తథా జినమేం సృష్టి కీ స్థితి తథా లయ హోతే హైం । ప్రత్యగాత్మా మేం జాగ్రదవస్థా మేం వృత్తిరూప జ్ఞాన ఉదిత హోతా హై తథా సుషుప్తి మేం లీన భీ హోతా హై । ఇస

ప్రకార “స్ఫురతి విశతి సంవిద్” వాక్య కో సమష్టి తథా వ్యష్టి దోనోం స్తరోం పర సమర్పు కర చింతన కా ఆలమ్బన బనాయా జా సకతా హై ।

౨. “దృశిస్వరూపం గగనోపమం పరం

సకృద్విభాతం త్వజమేకమక్షరమ్ ।

అలేపకం సర్వగతం యదద్యయం

తదేవ చాహం సతతం విముక్తమామితి ॥ ” ఉపదేశసాహస్రీ ౭౩(౧౦.౧)

వేదాంతసార కీ సుబోధినీ టీకా మేం ఉపర్నుక్త పద్యాంశ “సకృద్విభాతమ్” పర టిప్పణీ కరతే

హుష నృసింహా సరస్వతీ కహతే హైం “సకృదేకదైవ విభాతం సర్వదైకస్వరూపేణ భాసమానం

చన్ద్రాదిప్రకాశవన్న వృద్ధిక్షయశీలమిత్యర్థః సకృవిభాతః” । పద్యాంశ కా అనువాద కరతే హుష ఇసీ భావ కో ధ్యాన మేం రఖా గయా

౩. ఈశ్వర కీ ఈక్షణవృత్తి కే ఉదయ హోనే పర వైవిధ్యపూర్ణ జగత్ కీ ఉత్పత్తి హోతి హై । ఇసమేం

అనేక ఐశ్వర్య తథా సర్వజ్ఞత్వాది భావోం కీ సత్తా హై బ్రహ్మ మేం వాస్తవ మేం ఇనకీ సత్తా హై హీ

సహిం । “నేతి నేతి” నే యహీ దర్శాయా గయా హై ।

౪. ప్రత్యగాత్మా విదిత తథా అవిదిత ఇన దోనోం సే భిన్న హై । ఇసలిష శ్రుతి కహతీ హై కి ఆత్మా అనన్య హై, భేదశూన్య హై అతః అద్వైత హై । ఆత్మా కే అద్వైత హోనే కా తాత్పర్య హై కి

వహా సబకా అపనా స్వరూప హీ హై ।

యది “అన్యతానన్య” మేం తృతీయా సమాస మాన లియా జాప తో భీ అన్యతా కా
అన్యయ

“అనన్య” మేం హో జాతా హై, ఇస ప్రకార “విదిత” తథా “అవిదిత” నే అన్యతా హోనే కే
కారణ

ఆత్మా అనన్య (అభిన్న) హై అర్థాత్ సబకా అపనా స్వరూప హై ।

అన్యదేవ తద్విదితాదథో అవిదితాదధి (కేనోపనిషద్ ౧.౪) కే శాంకరభాష్య

కా సార “అవిదితవిదితాభ్యామన్యతా” శ్లోకాంశ మేం సంగృహీత హై। శంకరాచార్య నే

“అవిదితాదధి” మేం ఉపర్యర్థక “అధి” కా లక్ష్యార్థ “అన్యద్” మానా హై । యహ ప్రసిద్ధ
హీ హై కి జో జననే ఉపర హోతా హై వహ ఉననే అన్య హోతా హై । జో వ్యాకృత,
వ్యక్త తథా

దుఃఖాత్మక హై, వహ “విదిత” కోటి మేం ఆతా హై కోఱ్యంకి వహ జ్ఞాన కా విషయ బనతా
హై ।

వ్యాకృత కా మూల అవ్యాకృత “అవిదిత” హై కోఱ్యంకి వహ జ్ఞాన కా విషయ నహిం బనతా
।

“విదిత” తథా “అవిదిత” దోనోం హీ పరస్పర పరిచ్ఛిన్న (సీమిత) హైం ఔర ఆత్మా (బ్రహ్మ)
ఇననే అన్య (ఆగే తథా ఉపర) హై అర్థాత్ అపరిచ్ఛిన్న హై । పరిచ్ఛిన్న భేదయుక్త
హోతా హై

తథా అపరిచ్ఛిన్న స్వభావ నే హీ భేదశూన్య, అపరిచ్ఛిన్న హోనే నే (బ్రహ్మ) భేదశూన్య,
అద్వైత

తథా సబకా నిజ స్వరూప హీ హై ।

౫. స్థూల, సూక్ష్మ తథా కారణ శరీర నే భీ జో ఔర భీతర హై వహ ప్రత్యగాత్మా హై ఉస
(అస్తరాత్మా) కో సమాధి కీ “అహం బ్రహ్మస్మి” రూప అఖణ్డాకారవృత్తి మేం యహ
అపరోక్ష

అనుభవ హోతా హై కి మైం సబ ప్రకార నే పూర్ణ హూఁ అర్థాత్ బ్రహ్మ హూఁ ।

యహః తక జో కుఠ భీ కహ గయా హై వహ కపోల-కల్పిత నహిం ప్రత్యుత వేదోం

కా యధార్థ ఆశయ హై । యహ తథ్య అగలే శ్లోక మేం స్పష్ట కియా జా రహా హై

నిగమగదితతత్త్వం ప్రస్తుతం సత్యసత్యం

అమృతమభయమేతద్భావ్యతే భాగ్యవద్భిః ।

దమయతి దమనీయం దక్షిణామూర్తి(౧) మౌనం

గమయతి పదమన్యం స్వస్తిమూలం ముముక్షూన్ ॥ ౧౯ ॥

అనువాద - ఊపర ప్రతిపాదిత వేదోక్త తత్త్వ హై (ఔర ఇసలివ యహాః) పారమార్థిక సత్య హీ ప్రస్తుత హై। యహ అమృత (ఆనన్దమయ తథా) అభయ స్వరూప హై తథా భాగ్యశాలీ మనుష్యోః కే ద్వారా (హీ) చింతన కా విషయ బనాయా జాతా హై । శివ కా మాన కామక్రోధాది కా నివారణ కరతా హై తథా ముముక్షుఓం కో కల్యాణ కే హేతు పరమపద కీ ప్రాప్తి కరతా హై ॥ ౧౯॥

౧. శివ కే ఏక రూప సద్గురు భీ దక్షిణామూర్తి నామ సే జానే జాతే హైం । దక్షిణశ్చ అమూర్తిశ్చ సమాస కరనే పర “పరమాత్మా” భీ అర్థ హోతా హై । కోఽంకి వే పరమాత్మా సృష్టి రచనా మేం కుశల (దక్షిణ) హోతే హువ భీ మూర్తిరహిత (నీరూప) హైం। ఇసలివ దక్షిణామూర్తి కహే జాతే హైం ।

ఆత్మతత్త్వ అతిసూక్ష్మ తథా దుర్విజ్ఞేయ హై । ఆత్మతత్త్వ కే సమ్యక్ బోధ మేం ఏక బార శ్రవణ సే సఫలతా ప్రాప్త సహీం హోతీ । అతః ఇనకీ బార-బార ఆవృత్తి కరసీ చాహివ । యహ భీ ధ్యాన రఖనా చాహివ కి హమ ఆత్మబోధ కో అసమ్భవ సమర్థుకర ఆత్మవిషయక చింతన కా సర్వథా త్యాగ న కర దేం కోఽంకి ఆత్మా కా జ్ఞాన నిశ్చిత రూప సే ప్రాప్య హై । యహీ బాత అగలే శ్లోక మేం కహీ జా రహీ హై ఔర దృష్టాన్త కీ సహాయతా సే పూర్వోక్త సత్య కా ఔర భీ అధిక స్పష్టతా సే ప్రతిపాదన కియా జా రహా హై ।

పరం స్వం స్వం పరం మత్వా మృగవన్మృగ్యతే మృషా ।
శాఖాగ్రే లక్ష్మతే లీనో ధీరైరభ్యుపలభ్యతే ॥ ౨౦॥

అనువాద - శరీరాది కో ఆత్మా సమర్థుకర తథా అపనే ఆత్మా కో అన్య (పుథక్ పరమపురుషాది) సమర్థుకర మనుష్య వ్యర్థ మేం హీ మృగ కీ తరహా (సుఖసన్తోషాది

కీ) ఖోజ కరతా హై। (జ్ఞేనే బచ్చే కో ఆకాశ మేం ప్రతిపదా కా చన్ద్రమా దిఖానే కే లివ పహలే ఉసే) శాఖా కే అగ్ర భాగ మేం (ఉసకీ స్థితి లీన రూప మేం దిఖాఈ జాతీ హై తబ వహా చన్ద్రమా వహాః) లీన అర్ధాత్ ఢకా హుఆ దిఖాఈ దేతా హై। (ఉసీ ప్రకార పాఠ కోశోం(౧) మేం ఆచ్ఛాదిత ఉపనిషదోం తథా యహాః “ఆత్మచింతనమ్”

మేం శాఖాగ్ర చన్ద్ర కీ తరహా దిఖాఈ పడఁనే వాలా ఆత్మా ధీర పురుషోం కే ద్వారా ప్రాప్త కియా జాతా హై ॥ ౨౦॥

౧. అన్నమయకోశ (శరీర), ప్రాణమయకోశ, మనోమయకోశ, విజ్ఞానమయకోశ తథా ఆనందమయకోశ -

యే పాఞ్చకోశ ఆత్మా కో మానో ఆచ్ఛాదిత కిప రహతే హైం | ఆత్మా కే సమీపతమ ఆనందమయకోశ తథా బాహ్యతమ అన్నమయకోశ హై |

గత శ్లోక కా నిష్కర్ష యహ హై కి ధీర పురుష హీ ఆత్మా కా సాక్షాత్కార కరతే హైం | అబ ఆత్మా కీ అపరోక్షానుభూతి కే పూర్వ తథా పశ్చాత్ కీ అవస్థా సంసార కే సందర్భ మేం కైసీ హోతీ హై? యహ అగలే శ్లోక మేం ప్రతిపాదిత కియా గయా హై |

అస్మిన్ బృహతి బ్రహ్మణ్ణే లఘురూపోఽహమీదృశః |

ఆత్మతత్త్వే చ విజ్ఞాతే లఘురూపోఽయమీదృశః || ౨౧ ||

అనువాద - (ఆత్మజ్ఞాన సే పూర్వ మనుష్య సంసార కే సందర్భ మేం అపనే కో) ఇన విశాల సంసార మేం “మైం ఐనే ఛోటే రూప వాలా హూఁ” (ఐసా సమర్పితా హై) ఆత్మతత్త్వ విజ్ఞాత హోనే పర (సంసార కా) లఘురూప జాన లేతా హై | ఐనే ఛోటే రూప వాలా యహ సంసార హై (జైనే హథేలీ పర రఖా హుఆ ఆంవలా) || ౨౧ ||

హరిః ఓం తత్సత్

ఇతి మస్తరామబాబావిరచితం ఆత్మచింతనం సమూర్ణమ్ |

ఆత్మచింతనమ్

॥ ఆత్మచింతనమ్ ॥

ఓం నమోఽనంతాయ నిత్యాయ నిరస్తాధ్యస్తధర్మిణే ।
పురుషాయాప్రమేయాయ నమస్తే హేతుహేతవే ॥ ౧ ॥

సర్వాశ్రయః సకలసర్గమయోఽవ్యయశ్చ
సర్వేశ్వరః సఫలకర్మకలోఽక్రీయశ్చ ।

సర్వాన్తరః సతతశాన్తివహోఽవకాశః
జిజ్ఞాస్యతేఽమృతపదాయ పరాత్పరో జ్ఞః ॥ ౨ ॥

ఆస్తికే నాస్తికే చాస్తి సుప్తే జాగరితేఽపి చ ।
స్వభూతోఽయం స్వతఃసిద్ధ ఆత్మా కైర్నైవ మన్యతే ।
ఆత్మా సర్వైర్హి మన్యతే ॥ ౩ ॥

యతః ప్రీతాశ్చ తృప్తాశ్చ స్వేషు దేహేషు జన్తవః ।
ప్రేమాస్పదం సుసంలక్ష్యం(౧) ఆత్మా కైర్నైవ మన్యతే ।
ఆత్మా సర్వైర్హి మన్యతే ॥ ౪ ॥

యస్య భాసా విభాతీదం భావేఽభావే భవోఽభవః ।
సర్వేషామేవ సర్వస్వమాత్మా కైనఽవ మన్యతే ।
ఆత్మా సర్వైర్హి మన్యతే ॥ ౫ ॥

స్వప్నాన్ పశ్యతి సుప్తో వై సుప్తేరాగర్తి భావితః ।
సుప్తిమానం జగద్ద్యేతదాత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౬ ॥

జ్ఞానమజ్ఞానపర్వన్తం జీవనం మృత్యుసంవృతమ్ ।
స్వప్నవత్ సర్వమస్పష్టమాత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౭ ॥

పరమోపాత్తపర్జన్యవిద్యుద్ధామాహిసంభ్రమ-
భ్రాజమానః ప్రపఞ్చోఽత్ర ఆత్మా సాక్షీ సదక్షరః ॥ ౮ ॥

ఏకో గతిషు సంభిన్నః కింరూపః కిల చిన్త్యతామ్ |
 గురుయోగాత్ ప్రబుద్ధః స్యాదాత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే || ౯ ||
 సంయమ్య సర్వతో వృత్తిమిన్ద్రియాణి మనో మతిమ్ |
 యోఽవశిష్యేత్ స్వయంజ్యోతిరాత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే || ౧౦ ||
 అమానః స్యాత్ సమానః స్యానిర్ద్వంద్వోఽసంకల ఏవ చ |
 నిష్కామః సర్వదానన్ద ఆత్మా బ్రహ్మోపపద్యతే || ౧౧ ||
 నిరాకారోఽపరిచ్ఛిన్నః శూన్యత్వే నైవ సారతా |
 చిద్భనో నిర్గుణో గూఢ ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్ఞానః || ౧౨ ||
 అవ్యక్తత్వాదచిన్త్యత్వాద్భ్రూహ్మాణి నైవ విభ్రమః |
 కూటస్థే తు బహిర్బాహ్య ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్ఞానః || ౧౩ ||
 విశిష్ట ఇష్టతో మానోస్య భక్తాపేక్షితవిగ్రహః |
 నిర్విశేషః శివః శాన్త ఆత్మాఽద్వైతో నిరజ్ఞానః || ౧౪ ||
 వేదానాం త్రిపదా సారం తస్యా ఓంకార ఉచ్యతే |
 ఓనామాసి త్వమేవేతి ఆత్మా ధర్మః సనాతనః || ౧౫ ||
 మాత్రాఽవస్థా సమాఖ్యాతా జాననేతి త్రిధా గతిమ్ |
 అమాత్రో నిర్గతిస్తుర్య ఆత్మా ధర్మః సనాతనః || ౧౬ ||
 ఓమితు్యక్త్వా ప్రవర్తన్తే నివర్తన్తేఽథ బ్రాహ్మణాః |
 ఓం సర్వం స్వీకరోతివ ఆత్మా ధర్మః సనాతనః || ౧౭ ||
 స్ఫురతి విశతి సంవిద్యత్ర సకృద్విభాతః
 వివిధవిభవభావాన్ నేహతే నేతి నేతి |
 అవిదితవిదితాభ్యామన్యతాఽనన్య ఏవ
 అహమితి పరిపూర్ణప్రత్యయః ప్రత్యగాత్మా || ౧౮ ||
 నిగమగదితతత్త్వం ప్రస్తుతం సత్యసత్యం
 అమృతమభయమేతద్భావ్యతే భాగ్యవద్భిః |
 దమయతి దమనీయం దక్షిణామూర్తి మౌనం
 గమయతి పదమన్త్యం స్వస్తిమూలం ముముక్షూన్ || ౧౯ ||
 పరం స్వం స్వం పరం మత్వా మృగవన్మృగ్యతే మృషా |
 శాఖాగ్రే లక్ష్మతే లీనో ధీరైరభ్యుపలభ్యతే || ౨౦ ||

అస్మిన్ బృహతి బ్రహ్మణే లఘురూపోఽహమీదృశః ।
ఆత్మతత్త్వే చ విజ్ఞాతే లఘురూపోఽయమీదృశః ॥ ౨౧ ॥
ఇతి మస్తరామబాబావిరచితం ఆత్మచింతనం సమూర్ణమ్ ।

——
Atmachintanam A Reflection upon the Soul-Atma
pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

